

traadt frem med Lovskraft, at en saadan Invalid, naar han blev ansat i et civilt Embede, skulde beholde sin Invalideunderstøttelse uformindsket, indtil han fik en Indtægt, som svarede til det dobbelte Beløb af den, som han har af den samlede Indtægt af sin Pension og sin Invalideunderstøttelse. Derksom Udvalget havde stillet dette Forslag, og det kunde være gaet igjennem, vilde der i flere Tilfælde have været bødet noget paa den uheldige Stilling, hvori disse vore Medborgere ere komne. Naar jeg ikke selv har tænkt paa at udtrykke disse mine Tanker i Vdringsforslag, er det af den Grund, at jeg som Enkeltmand kunde vente, at et saaadant Vdringsforslag endnu mindre end det, som blev omtalt forleden Dag af det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Bloug), vilde kunne fremtræde med Seiersmærket paa Banden. Men jeg har alligevel ikke villet tilbagebeholde disse Bemærkninger, fordi jeg har den Tro, at det ikke er sidste Gang, at Invalidesagen vil komme til at foreligge her til Overveelse.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 42 St.

Formanden: Lovforslaget gaar nu til Folkethinget for at fremmes der.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om forskjellige Jernbaneanlæg ved Kjøbenhavn m. v.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 302 ff.)

Intet Vdringsforslag var stillet.

Sagen i sin Helhed fattes under Forhandling.

Rosenvorn: Da dette Lovforslag blev behandlet anden Gang her i Thinget, kom der ikke saa Udtalelser mod Udvidelsen af Kjøbenhavns Havn mod Nord. Jeg erkjender villig, at dette Spørgsmaal egentlig ikke hører ind under denne Sags Behandling, og som Følge deraf modstod jeg ogsaa Fristelsen til at begjære Ordet, men jeg blev ved de Ytringer, som faldt fra min ærede Sidemand tilvenstre (Haffner) ved

Slutningen af Forhandlingerne den anden Dag, paant saa stærkt tilskyndet til dog at sige nogle saa Ord om Havneplanen, saaledes som den for Dieblisset ligger for, at jeg ønskede at komme til at udtale mig. Smidlertid var Tiden saa langt fremrykket, at jeg ansaae det for rigtigst at udsætte disse Bemærkninger til 3die Behandling. Selvfølgelig kan Planen for Kjøbenhavns Havn ikke være Gjenstand for nogen Forhandling under denne Sag, og jeg skal derfor indskrænke mig til ganske saa Ytringer og navnlig indskrænke mig til de forskjellige Indvendinger mod Havneplanen, eller rettere imod den paatænkte Havneplan, thi Forslaget er jo endnu ikke approberet. Disse Udtalelser, som ere komne fra forskjellige Medlemmer, vil jeg søge at imødegaa efter bedste Evne. Min ærede Sidemand udtalte blandt Andet, at ved den paatænkte Opdæmning og Udfyldning langs Indrethedens Vestside vil Resultatet blive, at Indseilingen og Udseilingen af Kjøbenhavns Havn i høi Grad vil blive indsnævret, og han beklagede dette saavel for de større Koffardskibes som for Orlogskibenes Bedkommende. Men jeg maa bemærke, at vel er det saa, at Overfladen af Vandet paa Indretheden naturligvis vil blive begrændset noget som en Følge af, at der bliver opfyldt en Del af den vestlige Side, men at dette skulde forhindre Seiladsen eller besværliggjøre den, tror jeg tilvisse er en Feiltagelse. Mig forekommer det, at paa den Maade blive Betingelserne for Bevægelserne paa Indretheden langt heldigere, end naar Alt bliver liggende, som det nu er, thi det følger af sig selv, at der vil finde en meget betydelig Uddybning Sted. Derjom jeg turde gaa nærmere ind paa Havneplanen, skulde jeg meget gjerne udvikle, hvorledes denne Uddybning skulde finde Sted, men jeg tror ikke, at det behøves. Saa siges der, at det vil være saavel til stor Hinder for Forsvaret af Byen som ogsaa en Opfordring for Fjenden til netop at angribe dette Punkt i Tilfælde af Krig, men der kan jeg ganske henholde mig til Indenrigsministerens Udtalelser, da han erklærede, at ikke blot den nuværende, men ogsaa tidligere Krigsministre udtrykkeligt havde udtalt, at det var Noget, som kunde tillades, at disse paatænkte Landopfyldninger paa Indrethedens Vestside udførtes. Man mente derimod, at Havnens Udvidelse burde fremmes ved en foreløbig betydelig Uddybning Sønden for Langebro. Jeg kan hertil kun sige, at siden Havneplanen af 1862 blev vedtagen, har det stadig været Tanken at gaa nordpaa. Jeg skal derhos gjøre Thinget opmærksom paa, at Havnekassen jo ikke har andre Hjælpe midler end dem, der tilskyde den